

O! Iubită parte am căpătat

(25, 41, 75, 220, 227)

1. O! iu - bi - tă par - te'am că - pă - tat, Ca -

re noi nu am me - ri tat. Lau - dă Dom -

nu - lui să ră - su - ne, Că ne'a scos

pe noi din lu - me, Și El a fost a -

șa mi - los, Și din mul - te chi - nuri ne'a scos.

2. El pentru noi mult s-a îngrijit,
 Și pe noi foarte ne-a jelit,
 Că noi am fost legați în păcat,
 De nicicând n-am mai fi scăpat.
 Numai El așa ne-a iubit,
 A venit de ne-a mântuit.

3. El n-a văzut la noi vreun bine,
 Nici fapte și nici iubire,
 Numai tot îndărătnicire,
 Ce e păcat și urgie.
 Și nimeni din chinu-acesta
 Nu ne-a putut răscumpăra.

4. Și El pentru noi s-a îndurat
 Și pe noi ne-a ajutorat
 Și pentru să ne poată scăpa,
 S-a dat și crucea a purta.
 Și viața jertfă și-a dat
 Pentru noi până ne-a scăpat.

5. Noi nu ne vedem vrednici Doamne,
 De ce-am primit de la Tine.
 Faptele, cari noi le-am împlinit,
 Isuse le-ai acoperit.
 Iubirea cari ne-ai arătat,
 Cu Dumnezeu ne-a împăcat.

6. De la Tini Mântuitorule,
 Așteptăm noi orice bine.
 De-aceea' cum de bunăvoie,
 Purtăm necazul din lume.
 Știind că sus am moșteni,
 Când cu Tine noi ne-am uni.

7. Ce fericire ni s-a-mpărți,
 Ca noi să putem moșteni.
 Și noi la tot omul am vesti,
 Ce mila Ta ne dăruie.
 Și la toți le dorim așa,
 Oricare să poată avea.

8. Jelim pe cari cuvântul n-are,
 Pe cari nu primesc mai tare.
 Că cine n-are acest dar sfânt,
 Toată viața-i amărât.
 Cine acest dar va căuta,
 De la Christos va căpăta.